

BRAM BOEELE, CONCERTPIANIST

5 JANUARI 1927- 22 JULI 2008

door Arthur Everts en Loes Ledeboer-Van Klaveren

De Rotterdamse pianist Bram Boelee, die in juli 2008 na een langdurige maar geduldig gedragen ziekte overleed, zal ons op twee manieren in herinnering blijven.

Enerzijds –in de kracht van zijn leven– als de gewaardeerde en gelauwerde vertolker van het romantisch-klassieke pianorepertoire.

Maar ook, vanaf 1970, als de ernstig gehandicapte pianist die ons op voorbeeldige wijze het leven voorspeelde.

Al op heel jonge leeftijd openbaart zich bij Bram Boelee de bijzondere aanleg voor de piano. Willem Pijper, in die periode directeur van Toonkunst Muziekschool en het Rotterdams Conservatorium, kenschetst de jonge Bram als ‘een muzikaal natuurtaent dat absoluut het vak in moet’.

Na de muziekschool begint hij zijn vakstudie in Rotterdam bij de gebroeders Flipse; eerst bij pianist Marinus en later bij dirigent Eduard, wiens prachtige *toucher* hij zeer bewondert. In 1946 mag hij op aanbeveling van Eduard Flipse voorspelen bij Willem Andriessen aan het Amsterdamsch Conservatorium. Persoonlijk geleid door Andriessen haalt hij binnen twee jaar het einddipoma uitvoerend kunstenaar en het Staatsdiploma Piano. Willem Andriessen schrijft vervolgens

‘voor zijn door de natuur begiftigde en ook nog aimabele leerling, Bram Boelee’ een klinke aanbevelingsbrief aan Marguerite Long in Parijs, de *grande dame* van de twintigste eeuwse Franse pianomuziek. Dat brengt Bram in 1948 naar Parijs, waar hij zijn pianostudie gaat vervolmaken aan de *École Marguerite Long –Jacques Thibaud*. Hij studeert daar onder meer bij Lazare Lévy, zelf leerling van Ravel, en bij Marguerite Long, die Ravels pianoconcert ten doop hield. Op haar beurt verzoekt madame Long in mei 1950 de Franse regering om een studiebeurs voor Bram om zijn opleiding te kunnen voltooien met een meesterkursus Schumann bij Alfred Cortot in Lausanne. Marguerite Long is ervan overtuigd dat Bram een ‘*belle carrière pianistique*’ zal maken. De Franse overheid willigt haar verzoek in en Bram vertrekt naar Zwitserland waar hij zich laat inwijden in het spelen van de werken van Schumann, à *la manière de Cortot*.

Bram heeft daarmee zijn kwalitatief hoogwaardige opleiding voltooid en de resultaten daarvan, gevoegd bij het bijzondere muzikale talent, blijven de daaropvolgende jaren niet uit.

Met de uitvoering van werken van Bach,